

Miért választottad a gyógypedagógia szakot?

88 válasz

Különleges hivatásnak gondoltam, amely komplex szemléletmóddal rendelkezik és multidiszciplinaritás jellemzi, ezért összetett területről van szó, és sok lehetőség rejlik benne.

1 válasz

Mindenképpen segítő szakmában szerettem volna elhelyezkedni. Szeretném a fogyatékkal élő gyerekek és felnőttek életét megkönnyebbíteni.

1 válasz

A szomatopedagógia szakirány miatt.

1 válasz

Mert ez egy olyan szakma, ami nélkülözhetetlen a megfelelő fejlődés érdekében.

1 válasz

Mert szeretek segíteni másoknak és tanítani.

1 válasz

Hát erre a kérdésre jelenleg én is keresem a választ.

1 válasz

Olyan szakmát kerestem, ami mindig izgalmas és kihívással teli lesz, szeretek emberekkel dolgozni.

1 válasz

Nem a fizetés miatt... Szerintem gyönyörű szakma, mások megsegítése és önzetlen szeretete fontosabb minden pénznél.

1 válasz

Mert emberekkel szeretnék mindenképp foglalkozni és segíteni mindenkinek, akinek lehet, úgy éreztem, számomra ez van megírva.

1 válasz

Tudtam, hogy gyerekekkel szeretnék foglalkozni, a testvérem diagnózisa adta meg ehhez a végső elhatározást.

1 válasz

Gyerekek megsegítése miatt.

1 válasz

Szeretnék segíteni a gyerekeken.

1 válasz

Egyrészt a családi értékrend miatt, ami nagyon erősen meghatároz, másrészt, mert egy végtelenül sokszínű szakma, telis-tele kihívásokkal és lehetőségekkel.

1 válasz

Azért, hogy jobban megértsem az egyéni igényeket, és később segíteni is tudjak benne. Fontosnak tartom a folyamatos megújulást, elfogadást többi embertársam iránt, mindegy, hogy az illető milyen életkorba tartozik. Azt gondolom leendő gyógypedagógusként, hogy fel kell vállalnunk a közvetítő szerepét a különböző társadalmi csoportok között, ezzel is elősegítve, hogy ők is jobban megismerhessék és elfogadhassák egymást.

1 válasz

A lakhelyemen van egy enyhe és közepsúlyos fogyatékossgal élő embereket ellátó intézet, ahol régen sokszor megfordultam azáltal, hogy édesanyám ott dolgozott. Mindig is szerettem ezek az emberek között lenni, úgy gondolom, hogy az élet értelme az, hogy másoknak hozzáadjunk valami pluszt az életükhöz, amit önmaguktól akár nem lennének képesek elérni.

1 válasz

A segítség a gyermekek és szüleik számára fontos.

1 válasz

Mert nagyon szeretnék emberekkel dolgozni, segíteni nekik, külön foglalkozni és fejleszteni a gyermekeket, hogy a saját igényeiknek megfelelő fejlesztést/oktatást kapjanak.

1 válasz

Szerintem minden embert megillet a magas szintű életminőség, és ennek megteremtéséhez igyekszem majd hozzájárulni munkám során.

1 válasz

Segíteni szeretnék a fogyatékkal élő személyeknek az élet minden területen.

1 válasz

Gyerekkorom óta tanítani szeretnék, és a gyógypedagógia közelebb áll hozzám, mint a "sima" pedagógia.

1 válasz

Szeretnék egy rászoruló társadalmi rétegnek segíteni, élhetőbb körülményeket biztosítani.

1 válasz

Táncterápiával és korai fejlesztéssel szeretnék foglalkozni.

1 válasz

Mindenképpen pedagógiával szerettem volna foglalkozni, majd rájöttem, hogy jó érzésem van a fogyatékkal élő fiatalokhoz, így leginkább emiatt.

1 válasz

Koromból adódóan nem igazán volt előzetes tapasztalatom. Röviden: megérzés/ajánlották, a gyogyiped. az érdeklődési területeimnek a megfelelő elege.

1 válasz

Egy kicsit kíváncsiságból, egy kicsit emberszeretetből.

1 válasz

Mert szeretem a gyerekeket.

1 válasz

Mert a tanárin kevesebb az esély, hogy magán részen el tudjak helyezkedni.

1 válasz

Mindig is gyermekekkel akartam foglalkozni, iskolai és önkéntes tapasztalatoknak köszönhetően elkezdtem érdeklődni az autizmussal élő személyek fejlesztése iránt. Így egyértelmű volt a gyógypedagógiai pálya választása.

1 válasz

Meggyőződésem, hogy az ember eleve elrendelve társas kapcsolatokra teremtett, és valahol mindannyian elfogadásra, társra, társaságra vágyunk. Egyedül senki sem tud boldogulni, akár fogyatékkal élő személy, akár nem. Ha igen, ez az igény még fokozottabb, de a társadalmi változások miatt sokszor perifériára szorulnak, pedig mindannyiunknak kell, hogy legyen helye, célja és feladata a világban. Hiszem, hogy ennek megtalálásában segíteni tudok, ezzel ösztönözve embertársaimat hasonló tenni akarásra.

1 válasz

Mert szeretem a gyerekeket. Szeretek segíteni az embereknek.

1 válasz

Szeretnék tanítani, de kellett egy plusz kihívás.

1 válasz

Segíteni szerettem volna.

1 válasz

Hogy a fogyatékossgal/zavarral élő gyerekek is be tudjanak illeszkedni a társadalmunkba, könnyebb legyen az életük.

1 válasz

Mert hiányszakma, és gyerekekkel akartam foglalkozni.

1 válasz

Mert ennek a szakmának látható értelme és értéke van számomra, és mert szerintem jó szakember lehet belőlem.

1 válasz

Mindig is szerettem más embereket meghallgatni, segíteni nekik, vagy csak véleményeket cserélni. Imádok a gyerekekkel lenni, feltöltenek lelkiileg. Olyan hivatást szerettem volna választani, amit egész életemben csinálhatok úgy, hogy közben folyamatosan meg tudok újulni és kiélhetem a kreativitásom, ráadásul ezzel másoknak is jót tehetek.

1 válasz

Mert egy fontos munkának tartom, úgy érzem, hogy a saját képességeim megegyeznek a gyógypedagógus szakmához szükséges képességgel, ezáltal hozzá tudok járulni, hogy jobb és megfelelő ellátást kapjanak azok, akiknek ez szükséges.

1 válasz

Segíteni szeretnék azoknak, akiknek szüksége van az itt elsajátított tudásomra.

1 válasz

Tanítani szeretnék, és megadni a fogyatékos gyermekeknek az esélyt az egyenlő bánásmódra az oktatás területén is.

1 válasz

Mert hivatásomnak érzem, hogy segítsen fejlődésükben azokat, akik a leginkább kiszolgáltatottak.

1 válasz

Logopédiát szeretnék tanulni.

1 válasz

A gyermekszeretetem és a segíteni akarásom miatt.

1 válasz

Segítő szakmát szerettem volna választani mindenképp, ez állt hozzám a legközelebb.

1 válasz

Társadalmi felelősségvállalás - segítség vágya, emberek szeretete.

1 válasz

Szeretnék gyógyító-nevelő munkát végezni.

1 válasz

Mert mindig is empátikus személynek tartottam magam, és szerettem volna ennek a birtokában másokon segíteni.

1 válasz

Mert segíteni szerettem volna másoknak.

1 válasz

Mert gyerekekkel szeretnék foglalkozni, és minden vágyam, hogy logopédus legyek.

1 válasz

Azért választottam a gyógypedagógia szakot, mert nagyon sok aspektusa van, nem melleleg értéket teremtünk a tanítás által, és azáltal, hogy fejlesztjük, segítjük, támogatjuk, tanítjuk az embereket, egészen kiskoruktól kezdve életük végéig. Magában a szakban találtam meg a "munkámat", a logopédia szakirányban pedig a hivatásomat.

1 válasz

Mert sokféle tudomány területet lefed, illetve mindig is gyerekekkel szerettem volna foglalkozni.

1 válasz

Elvárásoltak a tanulóim.

1 válasz

Mert szeretném, ha tehetnék egy befogadóbb világért, oktatásért.

1 válasz

Hivatástudat, szerelemszakma.

1 válasz

Leginkább azért, mert mindig is segítő szakmát akartam választani magamnak, illetve miután a gyógypedagógia megtetszett, azért is, mert rendkívül izgalmasnak tartom, egy nap sem (lesz) ugyanaz, mindig lesznek új kihívások és sikerek különféle formában. Illetve olyan tudomány, ami folyamatosan fejlődik, folyamatos tanulással jár, elméleti és gyakorlati értelemben is, ami hozzátesz ahhoz, hogy mind emberileg, mind szakemberként jobb lehessenek.

1 válasz

Mert úgy gondoltam, nagyobb hasznát veszem majd nevelőotthonokban, illetve roma kisebbségi fiatalokkal való foglalkozás során, mint a szociálpedagógiának.

1 válasz

Mert ez egy olyan hivatás, ami minden nehézsége ellenére csodálatos és nélkülözhetetlen.

1 válasz

Mert ez nem csak egy szakma, ez a legcsodálatosabb munka, amit az ember végezhet. Segíteni és abból életvitelszerűen megélni, hogy mások fejlesztésében működsz közre, ennél szuperebb dolog a világon nincs.

1 válasz

Mindenképp gyerekekkel szeretnék foglalkozni a jövőben. Segíteni és fejleszteni szeretném őket.

1 válasz

Mert mindig érdekelt az emberi diverzitás, és szeretném támogatni azokat a személyeket, akik ebből az állapotukból adódóan fogyatékosággal élnek.

1 válasz

Szeretnék autizmussal élő embereket segíteni.

1 válasz

Segítő szakmát akartam választani.

1 válasz

Érdekelt és fontos szakmának tartom.

1 válasz

Nehéz kérdés... Mert voltak korábbi tapasztalataim, és szerettem volna ezzel foglalkozni (még mindig), bár magát az egyetemet nem igazán szeretem, sok a felesleges óra.

1 válasz

Segíteni tudjak, hogy mindenki a legteljesebb életet élhesse.

1 válasz

Valami különlegeset szerettem volna tanulni, aminek van jövője és szerteágazó. Továbbá segíteni szerettem volna, és olyan világban szeretnék élni, ahol elfogadás van.

1 válasz

Mindig is tudtam, éreztem, hogy gyerekekkel szeretnék foglalkozni, ugyanakkor segíteni is szerettem volna, "jobbá tenni a világot". Így jött a gyógypedagógia ötlete.

1 válasz

Mert hátrányos helyzetű személyeket szeretnék segíteni a munkámmal.

1 válasz

Mert mindenképpen gyerekeken szerettem volna bármilyen módon segíteni, és a gyógypedagógia erre tökéletes színtérnek bizonyult.

1 válasz

Évek óta tudtam, hogy gyerekekkel szeretnék foglalkozni, érdekelt a pszichológia és a mozgással kapcsolatos területek is.

1 válasz

Mert logopédusnak készülök.

1 válasz

Mert segíteni szerettem volna speciális szükségletű gyerekeken és családjaikon.

1 válasz

Mert hajtott a tenni akarás és a naivitás.

1 válasz

Óvodapedagógus munkakörben 30 gyerekkel töltöttem a munkaidőimet egyedül. A dajka nem végzett dajka feladatokat, helyette takarítói/karbantartói feladatokat végzett. Azt gondolom, gyógypedagógusként eredményesebb munkát végezhetek kiscsoportos vagy egyéni terápiák formájában. Talán a megbecsültség is nagyobb.

1 válasz

Szerettem volna gyermekekkel foglalkozni.

1 válasz

Logopédiát szerettem volna tanulni.

1 válasz

Mert támogatást nyújtani és segíteni szerettem volna azoknak, akiknek szüksége van rá, nem pedig kiégni és belepusztulni a munkámba.

1 válasz

Mert szeretnék lovasterapeutaként dolgozni a jövőben, és úgy segíteni.

1 válasz

Mert szeretek segíteni másoknak.

1 válasz

Mert a gyógypedagógiában találtam meg a hivatásomat.

1 válasz

Mert ettől dobog a szívem.

1 válasz

Elsősorban azért, mivel nagyon érdekelt a logopédia, és mivel segítő szakmában szeretnék dolgozni.

1 válasz

Azért választottam, mert érdekelt a hallássérültek világa, szerettem volna gyerekekkel foglalkozni, és nem ijesztett meg az, hogy valaki atipikusan fejlődő, más, mint a többiek.

1 válasz

Érdekesnek találtam a területet.

1 válasz

Nagyon érdekel az autizmus maga és a spektrumon lévő emberek. Illetve azt gondoltam, hogy ezzel a szakmával olyan munkám lehet, ahol hasznosnak érezhetem magamat. Kihívásokkal teli, de csodaszép szakmának látom.

1 válasz

Számomra érdekes szakmai ismeretek, elhivatottság, segítségnyújtás lehetősége.

1 válasz

Először pszichológiára akartam menni, aztán rájöttem, hogy az valahogy mégsem az én szakom. Szeretnék gyerekekkel, állatokkal foglalkozni, valami olyan csinálni, ami több, mint egy munka. :) Adni valamit az embereknek.

1 válasz

Gyógypedagógiai asszisztensi OKJ képzés megszerettette velem a szakmát.

1 válasz

Szeretném az oktatásra szentelni az életem

1 válasz